

SPET BREZ SREDSTEV

Dogodek, ki se je v letu dni že enkrat zgodil, vnovič govori o premajhni skrbi za kvaliteten dvig odbojke v naši občini. Res je, da stremimo pri široki zasnovi telesne vzgoje k množičnosti, vendar je primer večkratnih republiških prvakov, odbojkarjev Ljubljane, bržkone osamljen. Čeravno so letošnjo jesen vnovič segli po najvišjem priznanju v naši republici, spet ne bomo videli simpatične vrste iz Šiške na kvalifikacijskem turnirju za vstop v zvezno odbojgarsko vrsto. Vzrok je sila preprost: ni denarja! Matično društvo ne zmore tolikšnega bremena, od drugod pa tako in tako ni bilo nikoli pomoči. Ob vsem je morda še najbolj prepričljiva beseda kapetana vodilne slovenske odbojgarske vrste Dušana OBERSNELA:

„Ne nameravamo se udeležiti kvalifikacij za uvrstitev med najboljša jugoslovanska moštva. Nikoli nismo dobili sredstev, ki bi nam omogočila sodelovanje na teh turnirjih. Zato smo prepustili svoje mesto drugouvrščeni ekipi. Sicer pa smo opustili sleherno upanje in igramo odbojko zgolj za rekreacijo!”

Kdo je kriv, da smo čez noč izgubili enega izmed naših nekdanjih najboljših športnih kolektivov v občini?

I. V.

MNOŽIČNO IN KVALITETNO

Finalni del letošnjega jesenskega kroša, ki ga je z nadvse vestno in skrbno prirediteljsko roko pripravila pod vodstvom Albine Zorževe občinska zveza za telesno kulturo, je zbral v minulih oktobrskih dneh na stadionu Ljubljane rekordno število tekmovalcev in tekmovalk iz domača vseh osnovnih šol in športnih kolektivov na območju šišenske občine. „Priznati moram, da je letošnje tekmovalstvo uspelo, kot malo katero doslej,” je kaj hitro posegla v naš razgovor sekretarka ObZTK Albina Zorž. „Ce trdim, da je tekmovalstvo uspelo nad vsemi pričakovanji, tedaj seveda ne gre prezreti ugotovitve, da smo zadovoljni še toliko bolj z množičnostjo. Že v predtekmovalnih po osnovnih enotah je nastopilo 4839 tekmovalcev in tekmovalk, najboljši med njimi pa so se pomerili še za naslove letošnjih občinskih prvakov. In kar je najbolj razveseljivo — večina nastopajočih je bila za nastop dobro pripravljena, za kar imajo največ zaslug učitelji telesne vzgoje in šolska vodstva nasploh,” je bila ob očitnem zadovoljstvu sklepna misel ene izmed najbolj poštvovalnih telesnovzgojnih delavk ta čas pri nas.

Ustavimo se za trenutek še ob listi zmagovalcev letošnjega občinskega prvenstva v krosu: pionirji — 5. razred — 500 m: Snaj (Hinko Smrekar), moštveno: osnovna šola „Franca Bukovca”, 6. razred — 500 m: Kristovski (Rihard Jakopič), moštveno: OS „Valentina Vodnika”, 7. razred — 600 m: Weis (Rihard Jakopič), moštveno: OS „Zvonka Runka”, 8. razred — 600 m: Rozman (Fran Milčinski) moštveno: OS „Franca Bukovca”;

pionirke — 5. razred — 400 m: Bizant (Preska), moštveno: OS „Rihard Jakopič”, 6. razred — 400 m: Sterk (Hinko Smrekar), moštveno: OS „Antona Kebeta”, 7. razred — 500 m: Bratuša

(Hinko Smrekar), moštveno: OS „Franca Marna”, 8. razred — 500 m: Pribovšek (Valentin Vodnik), moštveno: OS „Valentina Vodnika”;

mladinci — 800 m: Senj (Ljubljana), moštveno: Industrijska kovinarska šola, 1000 m: Fefelin (Ljubljana), moštveno: Ljubljana;

mladinke — 600 m: Cimperman (Ljubljana), moštveno: Ljubljana;

člani — 2000 m: Stros (Ljubljana), moštveno: Ljubljana.

I. V.

ŠPORTNI MOZAIK

Košarkarji, odbojkarji in rokometarji so zaključili tekmovalno sezono. Druga tekmovalna pa bodo končana v kratkem.

KOŠARKA

Zenska in moška ekipa Ilirije sta v obeh konkurencah zavzele v tekmovalstvu republiške lige tretje mesto. To je realna uvrstitev, saj sta bili moštvi tako v ženski kot v moški konkurenci zelo močni. Slabše so se odrezali medvoški košarkarji, saj so zavzeli mesto v sredini prvenstvene lestvice, kar je prav tako popolnoma realna uvrstitev. Zenska ekipa Medvod, ki je tekmovala v gorenjski ligi, je odstopila, ker imajo vse igralke deljen pouk in niso mogle redno trenirati.

ROKOMET

Moštvo Medvod je osvojilo naslov prvaka v ljubljanski conski ligi za jesenski del, tako da ima v spomladanskem delu možnost za osvojitve prvega mesta, ki bi zagotovilo vstop v slovensko ligo. V isti ligi nastopajo tudi igralci Sentvida, ki pa so zelo razočarali, saj so zavzeli mesto na repu tabele.

NAŠI VRHUNSKI ŠPORTNIKI

PETER ERŽEN — LOVEC NA DALJAVE

Predstavljamo vam inž. Petra Eržena, najboljšega jugoslovanskega smučarskega skakalca. — S 132 metri med najboljšimi na svetu. — Velika olimpijska želja.

Tistega zimskega večera pri Erženovih zlepa ne bodo pozabili. Komaj so v radijskem sprejemniku utihnili zabavni zvoki, že je napovedovalčev glas za trenutek posegel med najaktualnejše športne dogodke dneva.

„Jugoslovan inž. Peter Eržen je danes na olimpijskem skakalnem objektu postregel z velikim presenečenjem. Postavil je nov rekord skakalnice, 101,5 metra in pustil za seboj slovitega Norvežana Wirkola!”

Bil je to do danes še nepovnovljen uspeh mladega ljubljanskega skakalca.

Uspeh, ki se ga niso nadejali največji optimisti. Uspeh, ki vnovič razkriva skrite računice, deli mnenja in sili k razmišljanju: „Bomo uspeli?” „Moramo!”

Tako je bilo vselej tudi z našim sobesednikom.

Serijski nepozabnih dosežkov

TABORNIKI SO ZELO AKTIVNI

Taborniki odreda Zlatorog iz doma izobraževalne skupnosti Litostraj se že dlje časa pripravljajo na organizacijo originalnega tekmovalstva v orientaciji. Tekmovalstvo bo v Ljubljani. Sodelovali bodo taborniki iz vsega mesta. Tekmovalci bodo morali odgovarjati na vprašanja o kulturnem, zgodovinskem in političnem razvoju slovenske prestolnice.

Prireditelj tega tekmovalstva pripravlja različne proge za tekmovalce raznih starosti. Poleg splošnega taborniškega znanja o delu taborniških organizacij v Ljubljani se bodo tekmovalci pomerili med seboj še v poznavanju orientacije na razne načine.

Taborniki v Zlatorogu pripravljajo vzporedno s tekmovalstvom v orientaciji še športno srečanje taborniških ekip. Tekmovalci bodo v namiznem tenisu, šahu, malem nogometu in košarki. Tekmovalci bodo ženske in moške ekipe, ki bodo porazdeljene v več starostnih skupin. Zmagovalci posameznih športnih panog bodo prejeli posebna priznanja, enota, ki bo v skupni uvrstitvi zbrala največ točk, torej tisti odred, ki bo sodeloval z največjim številom ekip in tudi z dobrimi športniki, pa bo prejel prehodni pokal odreda Zlatorog.

v predolimpijskem letu:

1. mesto na mednarodnem tekmovalstvu v Wisli, 2. mesto na veliki predolimpijski preizkušnji v St. Nizieru z novim rekordom skakalnice — 101,5 m, 2. mesto v Spindlerovem Mlynu, 4. mesto v Zakopanah, 9. mesto na tradicionalni novoletni avstrijsko - nemški skakalni turneji.

Predstavite se, prosim, bralcem „Javne tribune”!

Rojen sem 13. decembra 1941 v Kranju, Šiškar, iz Obirske ulice, zaposlen pa sem kot inženir za elektroniko in avtomatiko v inštitutu „Jožef Stefan”, še vedno samski. To bi bilo vse o meni!

Že v otroških letih sem tekmoval za najrazličnejše rekorde na „suhem” in seveda pozneje tudi na snegu. „Brca” sem kunjasto žogo in drsal doma ukrivljene „dilce”. Tako je bil torej začetek. Prvič sem se resneje pognal čez mostiček 15-metrške skakalnice v Mostecu pred petnajstimi leti in zmagal v svojem tekmovalnem razredu. Od takrat dalje sem tekmoval doma sleherno zimsko nedeljo.

Prvi večji uspeh?

V pionirski konkurenci je to pomenil bržčas že moj začetek, med mladinci pa sem večkrat osvojil naslov ljubljanskega prvaka. Na troboju Koroška, Julijska krajina in Slovenija sem zasedel tretje mesto, pred osmimi leti pa sem se prvič v članski konkurenci „odlepil” od vzletišča planiškega giganta in preskočil 100 metrov.

Ljubiteljem smučarskih skokov ste znani kot „lovec na daljave”. Kaj vam še vedno manjka, da bi vas že v bližnji prihodnosti srečali na vrhu svetovnega skakalnega športa?

V tem vrhu je kar precej skakalcev, vendar je le peščica „abonentov”. Da bi se uvrstil mednje? Vem, kaj bi moral storiti, vendar pa ne vem, kako bi se pripravil do tega.

Rekorden skok?

Pred tremi leti mi je v Oberstdorfu uspel skok 132 metrov.

Nemalokrat govorimo na velikih tekmovaljih: Ne zgolj dolžina, temveč tudi sreča! Je temu res tako?

Res je, če srečo prav razumemo. Gre namreč za srečo v športnem smislu, ki lahko pomaga šele na določeni stopnji znanja.

Skoki veljajo že od nekdanj za najbolj privlačno smučarsko disciplino. Kakšni občutki preveč tekmovalca, ko se počene čez odskočno mizo velikanke?

Če se dobro počene, uživa, ker se počuti v zraku varnega in tedaj ni težko pristati. Če pa odpovedo pravi občutki pri odskoku, takrat ni prijetno leteti. No, večkrat je treba strah tudi premagati.

Veikko Kankkonen, olimpijski zmagovalca iz Innsbruka: „Vselej sem tekmoval z veliko željo pokazati tisto, kar znam. Tu je vsa skrivnost, kajti, če na tekmovalju ne pokažeš svojega znanja, čemu sploh tekmuješ?” Bi se strinjali z mnenjem velikega finskega skakalca?

Mislím, da znanje ni popolno, če znaš skakati, pa ne tekmovali! Poleg tehničnega znanja sta potrebni še moč in posebna duševna zbranost. To je vse.

Desetorica trenutno najboljših skakalcev na svetu?

Wirkola, Neuendorf, Bachler, Raška, Lesser, Kankkonen, Grini, Golser, Keller in Koczian.

Grenoble 67 z novim rekordom Jugoslavana inž. Petra Eržena je bilo vnovično priznanje velikim dosežkom vrhunškega jugoslovanskega skakalnega športa. Potemtakem lahko z upravičenjem pričakujemo veselih novic tudi z olimpijskega prizorišča 68?

Ko pa pri najboljši volji ne vem, kako bomo skočili tista dva odločujoča skoka. Upajmo na najboljšo.

Preselimo se za trenutek v domače loge. Kaj bo z usodo šišenske skakalnice?

Kolikor vem, je spet odobrena lokacija za skakalnico na mestu sedanje „razvaline”. Mislím in prepričan sem, da bi s primerno akcijo lahko na tem mestu zgradili športni objekt, ki bi bil v ponos ne le naši občini, temveč vsej Ljubljani. Ne dvomim o tem, da se ne bi vnovič ogrelo ob beli strmini na tisoče dlani, ko bi pozdravili v svoji sredi najboljšo skakalce z naše oble. Toda ukrepati bo treba kar se da hitro. Tudi skakalci bomo rade volje priskočili na pomoč.

Ali spremljate športno življenje v naši občini?

Pa še kako vneto! Precej živahnosti najdem v njem, vendar mislim, da je v zimskih športih še neorganizirano in pomanjkljivo. Zakaj je le v Šišenskem hribu toliko ograd in prepovedi za zimsko veselje? Tega zares ne razumem...

Velika, do danes še neizpolnjena želja?

Ne le ena. Mnogo velikih in manjših, a kaj bi govoril o njih...

„Lovca na daljave”, našega Petra iz Obirske ulice, bomo pozdravili že čez nekaj mesecev na elitni olimpijski predstavi. Tokrat na desetih jubilejnih zimskih olimpijskih igrah v Grenoblu.

Z veliko željo vseh nas, da bi se ponovil večer pri Erženovih in da bi napovedovalčev glas tudi tokrat vnesel v mirno družinsko življenje koš radostnih trenutkov. Trenutkov, ki bodo v ponos vsem Šiškarjem.

Ivan VIRNIK